

чого доказова документація є важкодоступною (може бути фрагментарною і незначною). У більшості випадків наявність антиконкурентних домовленостей можна кваліфікувати на підставі фактів чи інших встановлених обставин, які, разом узяті, розглядаються як докази порушення правил конкуренції, за умови, що немає ніякого іншого обґрунтованого альтернативного пояснення.

❖ Можна виділити дві важливі умови, дотримання яких є необхідним під час кваліфікації антиконкурентного обміну інформацією: а) навіть при потенційному обмеженні конкуренції за метою рішення конкурентного відомства повинно ґрунтуватись на результатах попереднього етапу ретельного аналізу фактів справи, включаючи оцінку цілей суб'єктів господарювання, контексту і умов функціонування ринку (отже, недопустимою є відмова від використання спрощених та формалізованих правил); б) потрібно встановити, що угода спричиняє достатній ступінь шкоди конкуренції. Таким чином, порушення у формі «обмеження конкуренції за метою» повинно обмежуватись тими інформаційними обмінами, які можуть призвести до прямого антиконкурентного впливу, такого як розподіл ринку, координація цін тощо.

❖ Під час аналізу сумісності інформаційних обмінів з конкурентним законодавством, принаймні, має бути доведено наступне: результат відповідає інтересам кожного із зацікавлених суб'єктів господарювання; подальші події заздалегідь були відомі кожному з них; дії кожного з суб'єктів господарювання були викликані діями інших суб'єктів, що беруть участь в узгоджених діях, і не були наслідком обставин, що впливають на всіх гравців на товарному ринку.

Література:

1. Commission decision of 28 November 2007 relating to a proceeding under Article 81 of the EC Treaty and Article 53 of the EEA Agreement Case COMP/39165 – Flat glass Brussels: електрон. версія. 2007. URL: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39165/39165_1314_1.pdf (дата звернення: 04.10.2017).

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ШЛЯХОМ ІНТЕГРОВАНОГО ВИКОНАННЯ ПРОЕКТІВ

О. О. Бугрова

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економічної теорії*

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

м. Київ, Україна

Світовий економічний форум оцінює розвиненість країн на основі розрахунків індексів зростання конкурентоздатності (global competitiveness index – GCI).

За результатами оцінок GCI Україна в 2017 році знаходиться на 81 місці серед 137 країн світу, в тому числі:

- по групі базових вимог – на 96-му місці;
- по групі факторів посилення ефективності – на 70-му місці;
- по групі факторів інновацій та модернізації – на 77-му місці.

Таким чином, виходячи з оцінок Світового економічного форуму, можна зробити висновок, що економіка в Україні відчуває вплив недостатньо розвинених інституцій (118-те місце), макроекономічного середовища (121-ше місце), фінансового ринку (120 місце) тощо [1].

Країни, які створили платформу для розвитку економіки шляхом реалізації комплексних інноваційних програм і змогли створити найкращі умови для ведення бізнесу, забезпечили підприємствам сприятливі можливості для досягнення конкурентоздатності.

Найбільш вагомі результати для економіки в більшості країн дає виробництво і будівельна галузь, розвиток яких за своєю природою пов'язаний з проектною діяльністю. Проекти, особливо крупні, виконуються із залученням широкого кола зацікавлених осіб. Кожна із сторін має свої власні інтереси і вектори інтересів різних учасників проекту часто спрямовані в різні боки. Розбіжності в позиціях зацікавлених сторін проекту іноді можуть навіть призвести до неможливості реалізації його місії.

Наприкінці двадцятого та на початку двадцять першого сторіччя наука та практика напрацювала ряд управлінських технологій, які націлені на інтегроване поліпшення проектного середовища.

Науковою проблемою залишається теорія ефективного співіснування вільної ринкової конкуренції, з одної сторони, і взаємодопомоги між суб'єктами господарювання, з іншої.

Асоціація управління проектами Японії (PMAJ) в P2M [2] наводить наступну інформацію. Важливим фактором успіху програми є інтелектуальний простір, в якому її зацікавлені сторони обговорюють загальні задачі, цілі та сфери спільних інтересів, спрямовуючи зусилля на створення цінності програми.

Команда програми («співтовариство») діє за принципами розкриття творчого потенціалу всіх її учасників, інтеграції платформи компетенцій та сучасної інформаційної системи, формування атмосфери співробітництва, з фокусом на спільну мету.

Стратегія співробітництва між бізнесовими суб'єктами є притаманною для конкурентоздатних регіональних громад і це позитивно впливає на результати відповідних проектів і програм.

Майстерність менеджерів є лише одним з базових чинників, які впливають на рівень успішності проекту. Багато в чому успіх проекту залежить від того, якої моделі, лінії поведінки та взаємовідносин дотримуються його учасники. Якщо «ключові гравці» в проекті відкрито і чесно співпрацюють між собою, реально допомагаючи один одному на благо місії проекту, то це дуже сприяє досягненню чудових спільних результатів. Атмосфера «один за всіх і всі за одного» не просто допомагає менеджеру проекту, а стає суттєвим джерелом

синергії створюваної проектом цінності. Проте, якщо ці гравці починають переслідувати лише власні корисливі інтереси, то це впливає на спільні результати негативно.

Еволюція в суспільстві відбувається враховуючи наступне. Егоїстичні особи мають кращі шанси «вижити», ніж альтруїстичні, і вони отримують вигоду від альтруїзму інших. Проте, альтруїстичні групи мають значну перевагу над групами егоїстів, бо останні з часом руйнують себе. З цієї причини, спільноти, які застосовують дружню модель співробітництва, є більш ефективними і конкурентоздатними ніж ті, де кожен діє заради власної вигоди. Ця логіка пояснює не тільки природні джерела доцільності інтеграційних підходів у проектах. Вона також розкриває чому проекти в програмах мають кращі шанси стати успішними ніж індивідуальні проекти.

Такий сучасний підхід як інтегроване виконання проектів (Integrated Project Delivery – IPD) полягає в об'єднанні людей, систем, бізнесових організацій і інституцій в комунікативний процес залучення компетенцій та креативності всіх учасників проекту з метою оптимізації його результатів і підвищення цінності для власника й суспільства, зменшення відходів, підвищення ефективності впродовж всіх етапів проектування, виробництва, будівництва тощо [3]. Отже, ця технологія дозволяє підвищувати ефективність проекту шляхом використання широкого кола знань і досвіду по впровадженню нових технологій, дозволяючи всім членам команди краще усвідомити і запровадити їх повний потенціал протягом всіх фаз проектного циклу.

Робота команди ключових учасників проекту, які співробітничать та інтегруються між собою основана на правилі максимально раннього внеску кожного учасника в загальну проектну систему знань та вмінь. Ці команди керуються принципами:

- довіри,
- прозорого процесу,
- ефективного співробітництва,
- відкритого обміну інформацією,
- пов'язаності успіху команди з успішністю проекту,
- доцільного розподілення ризику та винагороди,
- прийняття рішень з орієнтацією на цінність,
- використання всього спектра технологічних можливостей,
- взаємної підтримки.

Результатом є сприятлива можливість розробити, створити та використовувати новостворований продукт/об'єкт в найефективніший спосіб.

Використання інформаційних моделей в рамках інжинірингу цінності надає процесу прийняття рішень більше наочності та обґрунтованості, а робота об'єднаних команд цінності покращується, коли взаємодія їх членів (які є представниками різних учасників проекту) керується взаємодовірою і відкритістю, притаманною для IPD.

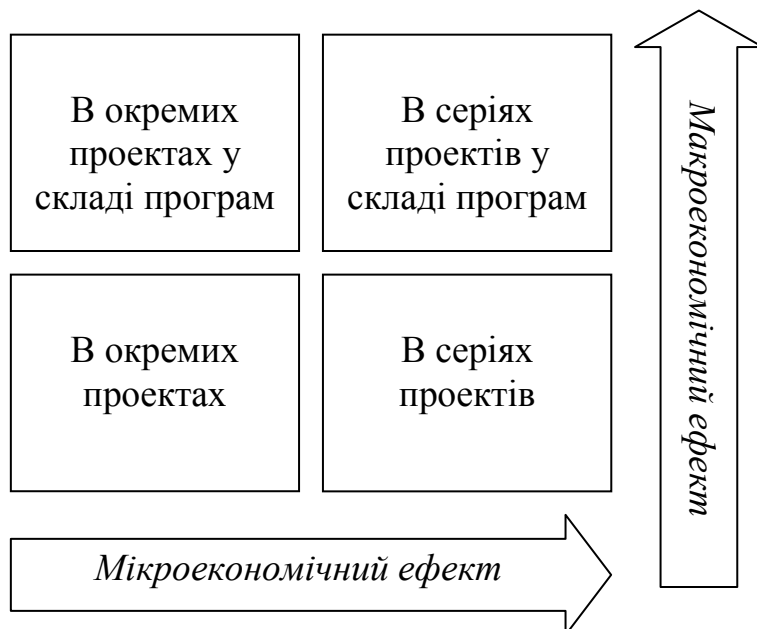

Рис. Вплив застосування кумулятивної концепції управління Цінністю та IPD на економічні результати

Наприкінці наведемо інформацію про дві нещодавні події, які є різними за масштабами але, якщо придивитись уважно, пов'язані однією актуальною темою. Перша подія – на День Землі 22 квітня 2017 р. науковці багатьох країн Світу вийшли на марш в зв'язку із загрозою того, що питанням навколишнього середовища може приділятися менша, недостатня увага. Тригером для цього послужила позиція Дональда Трампа, що проблемою глобального потепління слід опікуватись лише до тієї межі, поки це не шкодить робочим місцям. Друга подія – в травні 2017 р. в Науково-дослідному інституті будівельного виробництва (Київ) відбулась Міжнародна науково-технічна конференція щодо забезпечення експлуатаційної придатності об'єктів будівництва. Проте, лише «придатності» в сучасних умовах явно замало. Отже, на часі активно створювати і впроваджувати методології, які інтегровано формують далекоглядні збалансовані цінності в повному спектрі сталого розвитку.

Література:

1. Klaus Schwab. (2017). The Global Competitiveness Report 2017–2018. Geneva, Switzerland : World Economic Forum.
2. Ohara, S. (2005). P2M : A guidebook of project and program management for enterprise innovation (Vol. 1). Tokyo, Japan : Project Management Professionals Certification Center (PMCC).
3. Integrated project delivery : a guide. (2007). AIA. Retrieved from https://info.aia.org/SiteObjects/files/IPD_Guide_2007.pdf.

